

Czy wewnętrzną drogę leśną położoną na obszarze chronionego krajobrazu można uznać za drogę publiczną, a co za tym idzie stwierdzić, że jej przebudowa stanowi realizację celu publicznego? W opinii Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Białymstoku oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku odpowiedź brzmi: nie.

Wójt Gminy decyzją z marca 2016 roku ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia pn. „Przebudowa drogi leśnej”. Pismem z maja 2018 r. Stowarzyszenie P. zwróciło się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego z wnioskiem o wszczęcie z urzędu postępowania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy z marca 2016 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania oraz decyzji ze stycznia 2018 r. zmieniającej ww. decyzję oraz dopuszczenie organizacji społecznej do udziału w tych postępowaniach na prawach strony.

SKO stwierdziło, że organ I instancji w sposób nieuprawniony uznał drogę leśną za drogę publiczną i przyjął, iż jej przebudowa, jako realizacja celu publicznego, podlega wyjątkom z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody, a co za tym idzie, zakazy dotyczące braku ingerencji w siedliska przyrodnicze zawarte w uchwale Sejmiku Województwa z marca 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza B.” nie obowiązują w przedmiotowej sprawie.

Jak zauważył Sąd, z treści decyzji Wójta Gminy ze stycznia 2018 r. wynika, że „Planowane przedsięwzięcie jest inwestycją o znaczeniu lokalnym, a zakazy zawarte w uchwale Sejmiku Województwa z marca 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza B.”, zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego.”. Organ wydający powyższą decyzję uznał zatem, że przedsięwzięcie polegające na przebudowie drogi leśnej jest inwestycją celu publicznego, która w myśl art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody, nie podlega zakazom ingerencji w siedliska przyrodnicze, określonym na podstawie art. 24 ust. 1-1b ustawy w obowiązującej w tym czasie uchwale Sejmiku Województwa z marca 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza B.”.

Zgodnie z orzeczeniem, zestawienie powołanych wyżej regulacji nie pozostawia wątpliwości, że wprowadzone uchwałą Sejmiku Województwa na Obszarze Chronionego Krajobrazu „Puszcza B.” zakazy, mogły być pominięte jedynie wówczas, gdyby inwestycja miała charakter inwestycji celu publicznego, a takiego charakteru – jak słusznie uznało Kolegium – nie można nadać przebudowie drogi leśnej.

WSA wskazał, że definicja inwestycji celu publicznego wskazuje na dwie cechy tego pojęcia. Pierwszą cechą charakteryzującą inwestycję celu publicznego jest jej zakres, tj. określenie, czy dane przedsięwzięcie można zaliczyć do działań o znaczeniu lokalnym, ponadlokalnym, krajowym czy metropolitalnym. Drugą cechą charakterystyczną tego pojęcia jest cel danego zamierzenia, tj. czy stanowi on realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. Z kolei „cele publiczne” – zgodnie z art. 6 pkt 1 tej ustawy – zostały zdefiniowane m.in. jako: wydzielanie gruntów pod drogi publiczne, drogi rowerowe i drogi wodne, budowa, utrzymywanie oraz wykonywanie robót budowlanych tych dróg, obiektów i urządzeń transportu publicznego, a także łączności publicznej i sygnalizacji. Z art. 1 i 2 ustawy o drogach publicznych wynika natomiast, że drogą publiczną jest droga zaliczona na podstawie niniejszej ustawy do jednej z kategorii dróg (tj. krajowej, wojewódzkiej, powiatowej i gminnej), z której może korzystać każdy, zgodnie z jej przeznaczeniem, z ograniczeniami i wyjątkami określonymi w tej ustawie lub przepisach. Przy czym, dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy kapitalne znaczenia miał w opinii Wojewódzkiego Sądu przepis art. 6 pkt 8 ustawy o lasach,

Przebudowa drogi leśnej na obszarze chronionego krajobrazu

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: sobota, 02, marzec 2019 11:47

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 2444

który wyraźnie stanowi, że drogi leśne to drogi położone w lasach niebędące drogami publicznymi w rozumieniu przepisów o drogach publicznych. Jak wynika z powyższego, wbrew temu co wywodził pełnomocnik Skarżącego, obowiązujące przepisy nie przewidują, aby budowa drogi leśnej, która została wprost wykluczona przez ustawodawcę z kategorii dróg publicznych stanowiła realizację celu publicznego. Sąd podkreślił, że takie stanowisko prezentowane jest też w orzecznictwie sądów administracyjnych, które jednolicie przyjmuje, że drogi niepubliczne nie stanowią celu publicznego. Tym samym nie można zaliczyć do kategorii celów publicznych budowy, utrzymania, wydzielania, robót budowlanych związanych z drogami wewnętrznymi, ani związanych z drogami dojazdowymi i lokalnymi, które nie mieszczą się w definicji drogi publicznej.

Sąd przyznał rację Kolegium co do tego, że skoro droga „N.” nie jest zaliczona do żadnej z kategorii dróg publicznych i funkcjonuje jako droga leśna wewnętrzna stanowiąca własność Nadleśnictwa B., to Wójt Gminy w sposób bezprawny uznał ją za drogę publiczną i przyjął, iż jej przebudowa, jako realizacja celu publicznego, podlega wyjątkom z art. 24 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie przyrody, a co za tym idzie, zakazy dotyczące braku ingerencji w siedliska przyrodnicze zawarte w uchwale Sejmiku Województwa z marca 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza B.” nie obowiązują w przedmiotowej sprawie.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 29 stycznia 2019 r., II SA/Bk 579/18

Źródło: [CBOSA](#)